

Sygn. akt VI U 229/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: S. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 29 grudnia 2014 r., znak:(...)

w sprawie: S. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu S. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od (...) do (...);

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 229/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego S. B. z dnia 29 października 2014 roku odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 grudnia 2014 roku. Organ rentowy powołując się na przepisy Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w szczególności na artykuł 57-my i 107-my tej Ustawy, wskazał, że orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 23 grudnia 2014 roku ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, wobec powyższego renta z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczonemu nie przysługuje. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Ubezpieczony powoływał się na schorzenia kręgosłupa, na które cierpi i twierdził, że stan jego zdrowia i postępujące długotrwałe schorzenia oraz stopień zaawansowania chorób kręgosłupa uzasadnia orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy, co wcześniej orzekł lekarz orzecznik. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony S. B. urodzony (...) był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 29 maja 2011 roku do 30 listopada 2014 roku. W dniu 29 października 2014 roku złożył on wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 2 grudnia 2014 roku lekarz orzecznik ZUS orzekł, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do

31 grudnia 2017 roku. Po rozpoznaniu zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 23 grudnia 2014 roku orzekła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło podstawę do wydania przez organ rentowy zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji. W okresie swojej aktywności zawodowej ubezpieczony pracował na stanowiskach tokarza, zakładacza trzpieni, ślusarza, procentowego zanieczyszczeń buraków cukrowych, młodszego zootechnika oceny zwierząt, magazyniera, wagowego, przy czym, za..., w zawodzie magazyniera pracował ostatnio w okresie od 8 kwietnia 1980 roku do 28 lutego 2010 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie specjalista medycyny pracy, neurolog, specjalista psychiatra i nefrolog. W opinii z dnia 15 kwietnia 2015 roku, karta 21, 22 akt sprawy, powołany w sprawie zespół biegłych rozpoznał u ubezpieczonego następujące schorzenia. Z chorobą zwy..., chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, dyskopatię lędźwiową, przewlekły zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy objawowy z częstymi zaostrzeniami i obecnymi objawami ubytkowymi, nietrzymanie moczu niewielkiego stopnia na tle neurogennym i zaburzenia depresyjno - lękowe. Biegli sądowi powołanego zespołu na podstawie przeprowadzonych badań sądowo - lekarskich i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską ustalili, że stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność organizmu, jego organizmu w stopniu powodującym nadal okresową, częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez ubezpieczonego kwalifikacji. Przyczyną ustalonej niezdolności częściowej do pracy ubezpieczonego biegli, z, za przyczynę uznali schorzenia układu ruchu i układu nerwowego o charakterze przewlekłego objawowego zespołu bólowego, lędźwiowo - krzyżowego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z dyskopatią lędźwiową. Biegli podkreślili, że schorzenie to przebiega z częstymi zaostrzeniami w okresie kolejnego zaostrzenia z obecnymi objawami ubytkowymi. Współistnieją też zaburzenia nastroju. Zdaniem biegłych sądowych ubezpieczony jest okresowo, częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzedniego świadczenia, czyli od 1 grudnia 2014 roku do grudnia 2017 roku. Przyczyną były schorzenia układu ruchu i układu nerwowego. W stanie zdrowia biegli sądowi nie obser..., nie zaobserwowali poprawy. Zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, natomiast nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS i wskazali, że dysponowali tymi samymi dowodami, które były także do dyspozycji or..., organów orzecznich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W piśmie procesowym z dnia 25 czerwca 2015 roku, karta 39 akt, organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do tej opinii, podnosząc, że schorzenie kręgosłupa w okresach zaostrzeń może być leczone w ramach zwolnień lekarskich, a obecny stan psychiczny ubezpieczonego występuje bez cech ostrej psychopatologii. Organ rentowy podkreślał także, że badany jest aktywny zawodowo, pracuje, pracuje, jako pracownik ochrony na całym etacie. Organ rentowy wnosił o przekazanie zastrzeżeń biegłym sądowym w celu zajęcia przez nich stanowiska w sprawie, a w przypadku odmowy uwzględnienia tego wniosku, domagał się oddalenia odwołania. W opinii uzupełniającej, w której biegli sądowi odnieśli się do zastrzeżeń organu rentowego podtrzymali oni swoje stanowisko, opinia karta 47 akt sprawy, wskazując, że przebieg schorzeń ubezpieczonego ma charakter przewlekły i postępujący. Biegli wskazali, że narażenie na pracę fizyczną poza zakładem pracy chronionej, w którym obecnie ubezpieczony pracuje spowoduje nakor..., nasilenie niekorzystnych zmian chorobowych, zaostrzenia dolegliwości i związanych z tym ograniczeń. Dodatkowo biegli wskazali, że w porównaniu z badaniem przeprowadzonym przez biegłych sądowych z dnia 14 stycznia 2013 roku, w poprzedniej sprawie sądowej o rentę biegli nie stwierdzili żadnej poprawy, a nawet nasilenie dolegliwości bólowych i zaburzeń w oddawaniu moczu spowodowanych dysfunkcją neurogenną pęcherza i cewki moczowej. Biegli skonstatowali zatem, że ich opinia nie ulega zmianie. Zastrzeżenia do tej opinii uzupełniającej złożył organ rentowy w piśmie procesowym z 20 sierpnia 2015 roku, karta 60 akt sprawy. Organ rentowy wskazywał, iż przewodniczący komisji lekarskiej ZUS uznawał, że wnioski zawarte w opinii uzupełniającej biegłych lekarzy sądowych są nieuzasadnione, stwierdzenie biegłych, iż narażenie na pracę fizyczną poza zakładem chronionym spowoduje nasilenie dolegliwości jest nieporozumieniem, brakiem zapoznania się z materiałem zebrany w aktach. Zdaniem organu rentowego przedmiotowa sprawa dotyczy ubezpieczonego z wykształceniem średnim technik rolnik. Ubezpieczony nie musi wykonywać ciężkiej pracy fizycznej. Przewodniczący wskazuje, że stan zdrowia pozwala ubezpieczonemu wykonywać pracę fizyczną o większym narażeniu, niż praca zgodna z posiadanym przez niego wykształceniem. Ponadto w zestawieniu wystawianych zwolnień lekarskich brak od 2010-go roku zwolnień lekarskich, co świadczy o braku istotnych objawów korzeniowych, których nasilenie powodowałoby wystąpienie nawet czasowej niezdolności do pracy. Zdaniem organu rentowego ubezpieczony jest zdolny do pracy, a wnioski w opinii uzupełniającej biegłych i w opinii głównej nie zostały poparte żadnymi dowodami potwierdzającymi istnienie niezdolności do pracy w wyuczonym zawodzie. Pozwany podtrzymał swoje wcześniejsze

zastrzeżenia i wnosił o powołanie drugiego zespołu biegłych lekarzy sądowych, a w przypadku odmowy temu wnioskowi o oddalenie odwołania. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy uznał, iż wystarcza on do wydania w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Zgodnie z artykułem 57-ym ustępem 1-ym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki, między innymi jest niezdolny do pracy. Między stronami tylko ta przesłanka nabycia prawa do renty przez ubezpieczonego była sporna. Artykuł 12-ty powołanej Ustawy stanowi, że niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraci..., utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Artykuł 13-ty ustęp 1-szy tej Ustawy wskazuje ponadto, że przy ocenie stopnia przewidywanego, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. Po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psycho - fizyczne. Sąd Okręgowy oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy poprzez dyrektywy wskazane w artykule 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego uznał, iż dowód z opinii głównej i opinii uzupełniającej powołanego w sprawie zespołu biegłych stanowi podstawę do ustalenia, iż ubezpieczony jest nadal częściowo, okresowo niezdolny do pracy od momentu ustania prawa do renty poprzednio pobieranej, czyli od 1 grudnia 2014 roku do 31 grudnia 2017 roku. Wskazać bowiem należy, iż biegli sądowi w sposób szczegółowy uzasadnili swoje stanowisko podkreślając, iż zdiagnozowane u ubezpieczonego schorzenia czynią go okresowo trwale niezdolnym do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Ubezpieczony wykonywał prace fizyczne, a ostatnio wykonywanym, wykonywaną pracą na stanowisku magazyniera przez okres ponad 10-ciu lat, ponad 20-stu lat cechowała się no pracą fizyczną o dużym natężeniu, co wynika także z wywiadu zawodowego znajdującego się w aktach rentowych, czy z istoty wykonywania tego rodzaju pracy, bo wywiad zawodowy nie został dołączony do akt sprawy. Podkreślić należy, że sko..., biegli sądowi wyjaśnili, dlaczego orzekają częściową niezdolność do pracy na dalszy okres. Przyczyną tą są schorzenia układu ruchu i układu nerwowego i biegli nie zaobserwowali poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego w stosunku do poprzedniego okresu, gdy pobierał on rentę. Nie tylko przewlekły objawowy zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy czynił, stanowił przyczynę orzeczonej niezdolności do pracy, ale także dyskopatia lędźwiowa. Ponadto w opinii uzupełniającej biegli i głównej biegli podkreślali, że dołączyły się do schorzeń ubezpieczonego zaburzenia depresyjno - lękowe i schorzenia układu moczowego, które uległy nasileniu. W związku z tym Sąd Okręgowy uznał, iż dowód z opinii biegłych sądowych stanowi wystarczającą podstawę do wydania w sprawie stanowczego rozstrzygnięcia. Zastrzeżenia organu rentowego miały charakter wybiórczy. Te zgłoszone w piśmie procesowym z 20 sierpnia 2015 roku ograniczały się tylko do polemiki z prawidłowymi ustaleniami biegłych sądowych. Organ rentowy powoływał się na brak istotnych objawów korzeniowych, tymczasem biegli sądowi stwierdzili nasilenie takich objawów, dodatkowo wskazywali na dyskopatię i inne schorzenia ubezpieczonego. To, iż ubezpieczony wykonuje pracę nawet w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika ochrony można traktować tylko, jako pracę ubezpieczonego wykonywaną w ramach zachowanej częściowej jego zdolności do pracy, bo przecież biegli sądowi orzekli częściową tylko niezdolność do pracy. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczkim 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 57-ym, artykułem 58-ym, artykułem 12-ym i artykułem 13-ym Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd zmienił zaskarżony wyrok i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie orzecznym przez biegłych sądowych, a wcześniej także przez lekarza orzecznika ZUS. Z uwagi na to, iż organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję na podstawie wadliwego w ujęciu obiektywnym orzeczenia komisji lekarskiej ZUS powinien on ponieść za to odpowiedzialność, o której mowa w artykule 118-ym ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dlatego Sąd Okręgowy stwierdził tę odpowiedzialność w punkcie drugim wyroku. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Proszę pana wyrok jest dla pana korzystny.